

det vil gaa tilbage, det ved jo ikke, om det faar Fragt eller ikke. Det er derfor, hvad jeg kalder højst urimelige Betingelser.

Jeg skal nu vende mig til, hvad der ligger bag ved denne Plan. Det er af det ærede Medlem fra Valby allerede udtalt, at der i 1906 er sket noget højst mærkværdigt, nemlig at en dansk Embedsmand i Hamburg, den tidligere Handelsminister, har udsendt en Skrivelse til det tysk-amerikanske Petroleumsselskab, et meget stort Rhederi, hvori han paa markskrigersk Maade reklamerer for Helsingør Lodseri med en urigtig Paastand om, at det er det eneste Lodseri i Danmark, der har Lov til at lodse baade gennem Øresund og Store Bælt. Forsamlingen tror mig maaske neppe, naar jeg siger, at det er usandfærdigt, hvad Konsulen dernede har skrevet paa Foranledning af — det anføres i Skrivelsen — Lodsinspektør, Kommandør Bardenfleth i Helsingør. Det er saa grelt, at denne Ordning er bleven underkendt ved Højesteret, men det mærkelige er, at siden den Tid skal det drives igennem. Lodsbestyrelsen vil absolut administrativt drive dette urimelige Forhold igennem, at Helsingør-Lodserne skulle have Lov til at lodse ned gennem Store Bælt, ja endog under visse Forhold Eneret dertil.

Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at undersøge det her skildrede Forhold og holde Haanden over Lodserne ved Nyborg; jeg gør dette saa meget mere, som der ogsaa fra dette høje Tings Side maa protesteres derimod. Maaske man ikke rigtig vil tro det, men der bør protesteres derimod fra dette Tings Side, thi da Lodsloven af 13. Juni 1879 blev til, blev der af Folketingsudvalget med Hensyn til Fordelingen af Lodserierne udtalt: „Man har derfor troet at kunne undlade at stille Forslag i denne Retning, saa meget mere som man holder sig forvisset om, at gennemgribende Forandringer ikke ville blive iværksatte uden Lovgivningsmagts Medvirkning, ogsaa fordi man derved vilde indvirke paa flere Bestemmelser i denne Lov.” Det høje Ting vil altsaa se, at Folketingsudvalget den Gang udtrykkeligt har taget Forbehold overfor en Omlægning af Lodseriernes Fordeling. Jeg haaber, at den højtærede Minister allerede af den Grund vil gribe ind i disse Forhold. Og jeg mener, det maa ske, bl. a. fordi det vistnok er

uomtvisteligt, at hvis den Ordning, man her tilsigter, og som, hvad det ærede Medlem fra Valby ganske rigtigt har bemærket, allerede har været i midlertidig Kraft et Aar, bliver opretholdt, vil Marineministeriet blive sagsøgt af Lodserne ved Nyborg, ikke fordi de ere stridbare, men fordi det er deres Eksistens om at gøre. Og ligesom de i sin Tid have vundet den Proces, jeg før talte om, er der overvejende Sandsynlighed for, at de ogsaa ville vinde denne. Jeg tror, at det vil nedbryde Respekten for Administrationen, hvis det kan siges, at en Administration som Lodsstyrelsen Gang efter Gang er bleven dømt ved Højesteret i Anledning af dens Afgørelser. Ogsaa af den Grund beder jeg altsaa om, at Sagen maa blive alvorligt prøvet. Nu er det kommet til at se ud, som om der blandes sig noget ekstra ind i denne Sag, idet det er høje Søofficerer, der have Afgørelsen i de Forhold. Og jeg vil sige, at Kammeratskabet er en fortræffelig Dyd, men hvis den udarter til Kammeraderi, er den i lige saa høj Grad forkastelig.

Til den højtærede Trafikminister retter jeg en hjertelig Tak. Jeg takker for det første, fordi han lovede, at der ved Statsbanernes Kulindkøb fremtidig skal blive taget købmandsmæssige Hensyn. Det glæder mig i høj Grad, at det vil blive Tilfældet, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister i den Anledning vil søge Samarbejde med de Mænd, som forstaa sig paa den Slags Ting, med Handelens og Rhederiernes Repræsentanter. Jeg stoler saa meget sikrere derpaa, som jeg i min Praksis har haft Lejlighed til at se, hvorledes den højtærede Minister i sin tidligere Ministerperiode har grebet ind med kraftig Haand i et tilsvarende Forhold. Jeg takker dernæst den højtærede Minister, fordi de Forhold indenfor Statsbanernes Administration, jeg har omtalt, skulle blive undersøgte, og jeg takker dobbelt, fordi jeg dermed ved, at i Anledning af det specielle Forhold, jeg paaviste, og som ogsaa har været berørt af et andet æret Medlem her i Salen, et Forhold, som bunder i Skrivelsen fra Trafikministeriet af 29. September 1908, vil Hammeren falde, som den højtærede Trafikminister sagde, idet det jo er givet, at Sagen ifølge Ministeriets Meddelelser foreligger oplyst ved Auditøren. Jeg beder dog